

സ്വാതന്ത്ര്യം സമത്വം സാഹോദര്യം

1789 ജൂൺ 20

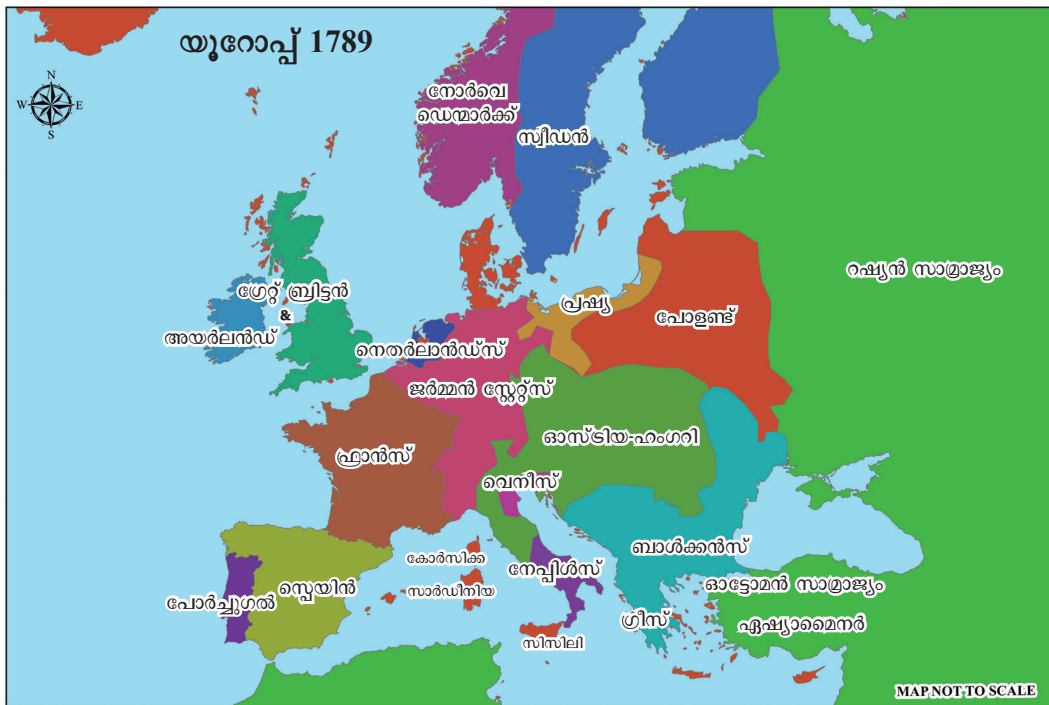
ഫ്രാൻസിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സിരാകേന്ദ്രവും യൂറോപ്പിലെ പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ ഒന്നുമായിരുന്ന പാരീസ് മഴയിൽ കുതിർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ പാരീസിന്റെ രാഷ്ട്രീയകാലാവസ്ഥ തികച്ചും ചൂടേറിയതായിരുന്നു. ഫ്രഞ്ച് പാർലമെന്റായ എസ്റ്റേറ്റ്സ് ജനറലിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾക്ക് പാർലമെന്റിലേക്ക് പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. അതിനെത്തുടർന്ന് അവർ തൊട്ടടുത്തുള്ള ടെന്നീസ് കോർട്ടിൽ സമ്മേളിച്ചു. ഫ്രാൻസിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പരമാധികാരമുള്ള ഒരു ലിഖിത ഭരണഘടന തയ്യാറാക്കുന്നതുവരെ പിരിഞ്ഞ് പോകില്ലെന്ന് അവർ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. ഫ്രാൻസിന്റെയും യൂറോപ്പിന്റെയും പിൻക്കാലചരിത്രത്തെ നിർണ്ണായകമായി സ്വാധീനിച്ച ജനമുന്നേറ്റത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പാഠഭാഗത്ത് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

ഹ്രാൻസിലെ സ്പെഷ്യാലിപത്യ ഭരണക്രമം

ഫ്രാൻസിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സ്പെഷ്യാലിപത്യ രാഷ്ട്രീയവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരെയായിരുന്നു ജനമുന്നേറ്റം ഉയർന്നുവന്നത്. പതിറ്റാണ്ടുകളായി ഫ്രാൻസ് ഭരിച്ചിരുന്നത് ബൂർബൺ രാജവംശമായിരുന്നു. ഈ രാജവംശത്തിലെ ഭരണാധികാരികളെല്ലാം പൊതുവെ സ്പെഷ്യാലിപതികളായിരുന്നു. രാജാധികാരം ദൈവദത്തമാണ് എന്നായിരുന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. എസ്റ്റേറ്റ്സ് ജനറൽ എന്ന പേരിൽ ഒരു പാർലമെന്റ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ദീർഘകാലമായി അത് വിളിച്ചു ചേർക്കാതെയാണ് ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. 1614 ൽ ആയിരുന്നു അവസാനമായി പാർലമെന്റ് യോഗം ചേർന്നത്. ബൂർബൺ രാജാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു 'ഞാനാണ് രാഷ്ട്രം' എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ലൂയി പതിനാലാമൻ.

ദൈവദത്താധികാരസിദ്ധാന്തം (Divine Right Theory)

ദൈവദത്താധികാരസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് രാജാവ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. രാജാക്കന്മാർക്ക് അവരുടെ അധികാരം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതാണ്. അതിനാൽ അവർ ജനങ്ങളോടല്ല, ദൈവത്തോടാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സ്വേച്ഛാധിപത്യഭരണത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവർ ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു.

ഭൂപടം 2.1 യൂറോപ്പ് 1789 ൽ

ഭൂപടം 2.1 നിരീക്ഷിച്ച് ഫ്രാൻസിന്റെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തുക. ഫ്രാൻസിന്റെ അയൽ രാജ്യങ്ങളെ കണ്ടെത്തി രേഖപ്പെടുത്തുക.

ലൂയി പതിനാലാമനെത്തുടർന്ന് അധികാരത്തിൽ വന്ന ലൂയി പതിനഞ്ചാമന്റെ കാലത്തെ അഴിമതിയും ധൂർത്തും അദ്ദേഹം തുടർച്ചയായി നടത്തിയ യുദ്ധങ്ങളും രാജ്യത്തെയും ജനങ്ങളെയും ദുരിതത്തിലാക്കി. തന്റെ ധൂർത്തിനായി പണം കണ്ടെത്താൻ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെമേൽ പുതിയ നികുതികൾ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചു. ലൂയി പതിനാലാമനാണ് പിന്നീട് അധികാരത്തിലെത്തിയത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ മതിയായ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. വിശ്വസ്തരായ മന്ത്രിമാരുടെ കൈകളിൽ രാജ്യം ഭദ്രമാണ് എന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. രാജ്ഞിയായിരുന്ന മാരി അന്റോയിനറ്റ് (Marie Antoinette) ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി ഇടപെട്ടിരുന്നു. രാജ്ഞിയുടെ ധാരാളിത്തവും ധൂർത്തും രാജാവ് കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചു. ഇത് ജനങ്ങളിൽ അസംതൃപ്തി ഉളവാക്കി.

ഫ്രാൻസിലെ ഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങൾക്ക് അപ്രിയരായിത്തീരുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

ഫ്രഞ്ച് സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതി

“ പ്രഭുക്കൾ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു,
പുരോഹിതർ പ്രാർഥിക്കുന്നു
സാധാരണക്കാർ നികുതി കൊടുക്കുന്നു. ”

ഫ്രാൻസിലെ സാധാരണക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഒരു ചൊല്ലായിരുന്നു ഇത്. എന്താണ് ഇതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നത്? നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഫ്രഞ്ച് സമൂഹത്തെ മൂന്ന് തട്ടുകളായി (എസ്റ്റേറ്റുകൾ) വിഭജിച്ചിരുന്നു. പുരോഹിതർ ഒന്നാം എസ്റ്റേറ്റിലും പ്രഭുക്കൾ രണ്ടാം എസ്റ്റേറ്റിലും സാധാരണക്കാർ മൂന്നാം എസ്റ്റേറ്റിലുമായിരുന്നു ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നത്.

പുരോഹിതർ (ഒന്നാം എസ്റ്റേറ്റ്)

വളരെ പ്രബലവും സമ്പന്നവുമായിരുന്നു ഫ്രാൻസിലെ കത്തോലിക്കാസഭ. ഭൂസ്വത്തിന്റെ വലിയൊരുഭാഗവും സഭയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലായിരുന്നു. പുരോഹിതരെ എല്ലാത്തരം നികുതികളിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു.

മാത്രമല്ല, അവർ സാധാരണ കർഷകരിൽനിന്നും ടൈത് (Tithe) എന്ന നികുതി പിരിച്ചിരുന്നു. വിളവിന്റെ പത്തിലൊന്നായിരുന്നു നികുതിയായി നൽകേണ്ടിയിരുന്നത്. ഇത് സാധാരണ കർഷകർക്ക് പുരോഹിതരോട് വിരോധം തോന്നാൻ ഇടയാക്കി.

പ്രഭുക്കൾ (രണ്ടാം എസ്റ്റേറ്റ്)

ഭരണരംഗത്തെ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളും സൈന്യത്തിലെ ഉയർന്ന പദവികളും കൈയടക്കിവെച്ചിരുന്നത് പ്രഭുക്കളായിരുന്നു. ഇവർ ഭൂവുടമകൾ കൂടിയായിരുന്നു. ആഡംബരജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന പ്രഭുക്കൾ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് വിവിധ നികുതികൾ പിരിച്ചെടുത്തിരുന്നു.

1749 ലെ നിയമമനുസരിച്ച് എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ജനങ്ങളും തങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ഇരുപതിൽ ഒരുഭാഗം സർക്കാരിലേക്ക് നേരിട്ട് നികുതിയായി നൽകണമായിരുന്നു. ഈ നികുതി വോങ്തീയെം (Vingtieme) എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളും (പുരോഹിതരും പ്രഭുക്കളും) രാജാവിന് ഒരു ചെറിയതുക മാത്രം നൽകി തന്ത്രപൂർവ്വം ആ നികുതിയിൽ നിന്നും ഒഴിവായിരുന്നു.

തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതിനായി രാജവാഴ്ചയെ എതിർക്കുന്നതിന് പുരോഹിതരും പ്രഭുക്കളും ഒരിക്കലും മടി കാണിച്ചിരുന്നില്ല.

പ്രഭുക്കൾ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തിരുന്ന വിവിധ രീതികൾ

- കോവീ (Corvee): ഒരു വർഷത്തിൽ മൂന്നോ നാലോ ദിവസം സാധാരണക്കാരെക്കൊണ്ട് പ്രതിഫലം നൽകാതെ ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം.
- ബെനാലിറ്റി (Banalite): വീഞ്ഞുനിർമ്മാണത്തിലെ കുത്തകവഴി ലഭിക്കുന്ന അധിക നികുതിയും മുതിരിച്ചാർ, റൊട്ടി തുടങ്ങിയവയുടെ നിർമ്മാണത്തിനായി ജന്മിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ നിർബന്ധമായും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നതിന്റെ വാടകയും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു.
- ബൻവിൻ (Banvin): തങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരുന്ന വീഞ്ഞിനുമേലുള്ള കുത്തക നികുതി.
- പിയേജ് (Peage): പാലങ്ങൾ, റോഡുകൾ എന്നിവയുടെ മേലുള്ള ചൂങ്കം.
- ടെറാജ് (Terrage): വിളവെടുപ്പുകാലത്ത് കർഷകരിൽനിന്നും പിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക കരം.

CDM Ketelby, A History of Modern Times from 1789

സാധാരണക്കാർ (മൂന്നാം എസ്റ്റേറ്റ്)

‘ഉന്നതവിഭാഗക്കാർ അനുഭവിച്ച പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങളാൽ ചതച്ചുരയ്ക്കപ്പെട്ട സാധാരണക്കാർ’

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സാധാരണക്കാരന്റെ അവസ്ഥയാണ് മുകളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ചിത്രത്തിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നത്. മധ്യവർഗവും തൊഴിലാളികളും കർഷകരും അടങ്ങുന്നതായിരുന്നു ഫ്രാൻസിലെ മൂന്നാമത്തെ എസ്റ്റേറ്റ്. ഇവർ കോമൺസ് (സാധാരണക്കാർ) എന്നറിയപ്പെട്ടു. ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിഭാഗവും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ എസ്റ്റേറ്റിലെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും ദാരിദ്ര്യത്തിലായിരുന്നു ജീവിച്ചിരുന്നത്. തങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന വിളവിന്റെ ഒരു അംശം മാത്രമാണ് കർഷകന് ലഭിച്ചിരുന്നത്. ഇവർ രാജാവിനും പള്ളിക്കും പ്രഭുവിനും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നികുതികൾ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. അതിനോടൊപ്പം പ്രതിഫലമില്ലാത്ത അനേകം നിർബന്ധിതസേവനങ്ങളും ഇവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അവയിൽ ചിലതാണ്:

- ആവശ്യമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ സൈനികസേവനം നടത്തുക.
- പൊതുനിരത്തുകൾ, ജലമാർഗങ്ങൾ, പാലങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ മരാമത്തുപണികൾക്ക് സൗജന്യസേവനം നൽകുക.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സാമൂഹികവ്യവസ്ഥ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ഗാബെൽ (Gabelle)

പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ എല്ലാ ഉൽപന്നങ്ങളുടെയും മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു നികുതിയായിരുന്നു ഇത്. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ഇത് ഉപ്പിന് മാത്രമായി മാറി. തികച്ചും ജനവിരുദ്ധമായ നികുതിയായിരുന്നു ഗാബെൽ.

മധ്യവർഗത്തിന്റെ ഉദയം

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രഞ്ച് സമൂഹത്തിൽ ഒരു മധ്യവർഗം ഉയർന്നുവന്നു. ഫ്രാൻസിന്റെ കാർഷിക-വ്യാവസായിക രംഗത്ത് ഇക്കാലത്തുണ്ടായ പുരോഗതി മധ്യവർഗത്തിന്റെ ഉദയത്തിന് കാരണമായി. കാർഷിക-വ്യാവസായിക രംഗത്തുണ്ടായ വളർച്ചയോടെ പുതിയ നഗരങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു. നഗരങ്ങളിലെ തൊഴിൽ സാധ്യതകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയവർ സാമ്പത്തികപുരോഗതി കൈവരിക്കുകയും മധ്യവർഗത്തിന്റെ ഭാഗമാവുകയും ചെയ്തു.

ആഭ്യന്തരവാണിജ്യവും കോളനികളുമായുള്ള കച്ചവടവും ഫ്രാൻസിലെ വ്യവസായികളെ സമ്പന്നരാക്കി. പ്രധാന തുറമുഖങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും ഈ സമ്പന്നരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. ഇവരും മധ്യവർഗത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ രൂപപ്പെട്ട മധ്യവർഗത്തിൽ ഡോക്ടർമാർ, നിയമജ്ഞർ, ബാങ്കർമാർ എന്നിവരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ മധ്യവർഗവും സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ ഭരണകൂടത്തിനും പ്രഭുക്കൾക്കും നികുതി നൽകണമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസപരമായും സാമ്പത്തികമായും മുൻപന്തിയിലെത്തിയിട്ടും ഭരണത്തിലും സൈന്യത്തിലും അവർക്ക് അർഹിക്കുന്ന പദവിയോ അധികാരമോ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ കടുത്ത അസംതൃപ്തിയോടെയാണ് മധ്യവർഗം കഴിഞ്ഞിരുന്നത്.

മധ്യവർഗത്തിന്റെ ഉയർച്ചയും അസംതൃപ്തിയും ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തെ നിർണ്ണായകമായി സ്വാധീനിച്ചു. ഈ പ്രസ്താവന വിലയിരുത്തി കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കൂ.

വിൽ & ഏരിയൽ ഡ്യൂറന്റ് (Will and Ariel Durant)

പ്രശസ്ത ചരിത്രകാരനായ വിൽ ഡ്യൂറന്റും ഏരിയൽ ഡ്യൂറന്റും ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിൽ മധ്യവർഗത്തിന്റെ പങ്കിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

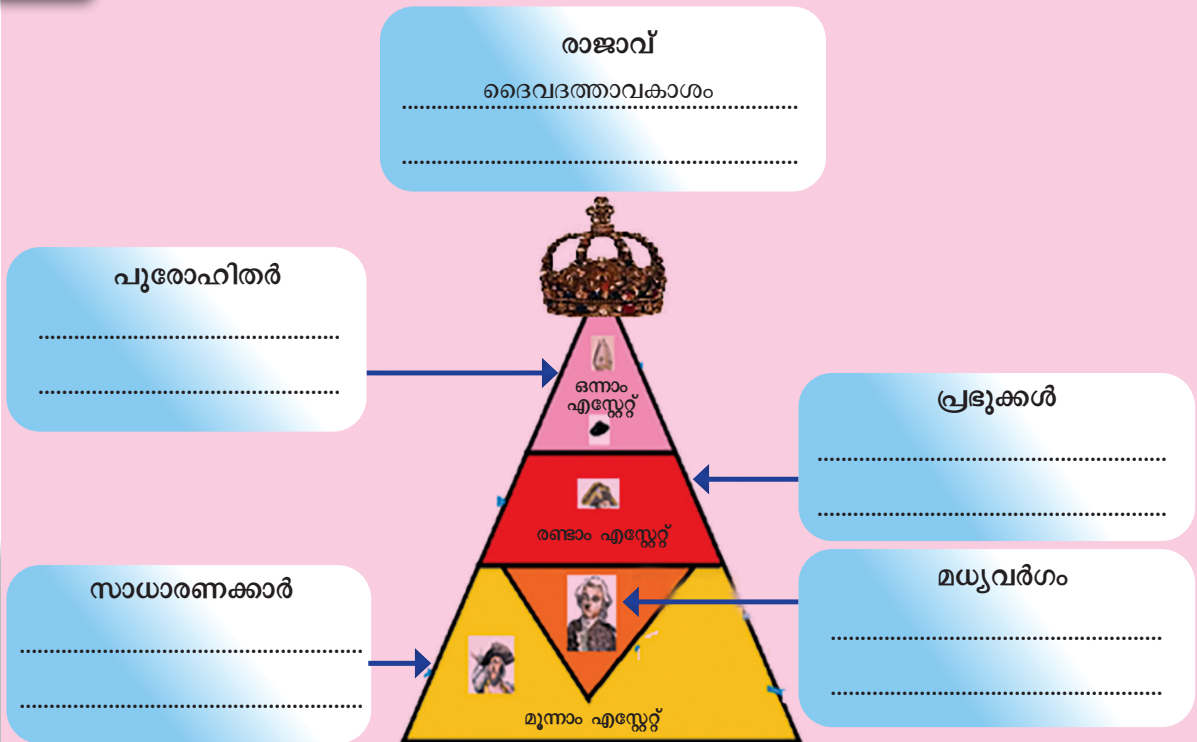
‘അസംതൃപ്തരായ കർഷകവർഗത്തെ ആയുധമാക്കി കൊണ്ട് പൗരോഹിത്യത്തെയും പ്രഭുത്വത്തെയും തകിടംമറിക്കുകയും അസ്വസ്ഥരായ നഗരവാസികളെക്കൊണ്ട് രാജകീയസേനകളെ നിർവീര്യമാക്കുകയും ചെയ്ത ബുർഷ്വാസിയുടെ (മധ്യവർഗം) പ്രവർത്തനമായിരുന്നു ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ സത്ത്.’

(Will and Ariel Durant – Story of Civilisation–VOL-X Rousseau and Revolution Simon and Schuster New York 1967)

(സ്വതന്ത്രപരിഭാഷ)

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഫ്രഞ്ച് സമൂഹത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തി നൽകിയിരിക്കുന്ന ഡയഗ്രാം പൂർത്തിയാക്കുക.

സാമ്പത്തികപ്രതിസന്ധി

1770 കളിൽ ഫ്രാൻസിലെ കാർഷികരംഗം കടുത്ത പ്രതിസന്ധി നേരിട്ടു. ഉൽപാദനത്തിലെ കുറവായിരുന്നു ഇതിന് കാരണമായത്. ഇത് ധാന്യങ്ങളുടെയും റൊട്ടിയുടെയും വിലവർദ്ധനവിന് കാരണമായി. 1730 നും 1789 നും ഇടയിലുള്ള കാലത്ത് ധാന്യങ്ങളുടെ വിലയിൽ 60 ശതമാനം വർദ്ധനവുണ്ടായി. എന്നാൽ, തൊഴിലാളികളുടെ കൂലിയിലെ വർദ്ധനവ് 22 ശതമാനം മാത്രമായിരുന്നു. തീറ്റപ്പുല്ലിനുണ്ടായ കടുത്ത ക്ഷാമം കന്നുകാലിസമ്പത്തിൽ വലിയ കുറവുണ്ടാക്കി. ജനസംഖ്യയുടെ മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗത്തെ ഈ പ്രശ്നം പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചു.

ബ്രിട്ടനുമായി ഫ്രാൻസ് ഒപ്പുവച്ച കച്ചവടക്കരാർ പ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ് ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെമേലുള്ള ഇറക്കുമതി തീരുവയിൽ വലിയ കുറവുണ്ടായി. ഇതോടെ ഫ്രഞ്ച് വിപണിയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വന്നുനിറയുകയും ഫ്രാൻസിലെ കരകൗശലത്തൊഴിലാളികൾ തൊഴിൽരഹിതരാവുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അസംതൃപ്തരായ കർഷകരും കരകൗശലത്തൊഴിലാളികളും മറ്റ് കൈത്തൊഴിലുകാരും ഭരണകൂടത്തിനെതിരെ തെരുവിലിറങ്ങി. ഫ്രാൻസിന്റെ സാമ്പത്തിക

പരാധീനത മറികടക്കുന്നതിനായി ബാങ്കർമാരിൽ നിന്നും വൻതുകകൾ ലൂയി പതിനാറാമൻ വാങ്ങുകയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. സർക്കാർ ഈ വാങ്ങലുകൾക്ക് പകരമായി ബോണ്ടുകൾ നൽകിയിരുന്നു. ഫ്രഞ്ച് സർക്കാരിന്റെ ഖജനാവ് ശൂന്യമായത് ബാങ്കർമാരെ വാങ്ങൽ നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിച്ചു. രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും നികുതിഭാരം ഒരേ പോലെ ആയിരിക്കണം എന്ന് ഇവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നികുതി ചുമത്തുന്നതിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അസമത്വമായിരുന്നു ബാങ്കർമാരടങ്ങുന്ന മധ്യവർഗം ഫ്രഞ്ച് ഭരണകൂടത്തിനെതിരാകുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

ചിന്തകരുടെ സ്വാധീനം

വോൾട്ടയർ

ഫ്രാൻസിലെ തത്ത്വചിന്തകരും അവരുടെ ആശയങ്ങളും ഫ്രഞ്ച് ജനതയെ അവർ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും അനീതിക്കെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരത്തിൽ ഫ്രഞ്ച് ജനതയെ സ്വാധീനിച്ച ചില ചിന്തകരെ പരിചയപ്പെടാം.

വോൾട്ടയർ

തത്ത്വചിന്തകനും ചരിത്രകാരനും ആക്ഷേപഹാസ്യകാരനുമായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്നു വോൾട്ടയർ. അദ്ദേഹം ഒരു ദൈവനിഷേധിയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ ലേഖനങ്ങളിലൂടെ പുരോഹിതരെ നിരന്തരം വിമർശിച്ചിരുന്നു. തന്റെ നിലപാടുകളും രചനകളും മൂലം അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടു.

റൂസ്സോ

റൂസ്സോ

വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകനും രാഷ്ട്രമീമാംസകനുമായിരുന്നു റൂസ്സോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയായ 'സാമൂഹ്യ ഉടമ്പടി' (The Social Contract) വ്യക്തിയും രാഷ്ട്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ നിർവചിച്ചു. "ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും ഉന്നമനത്തിനും വേണ്ടി ഒരു കരാർപ്രകാരം രാജാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ രാജാവ് ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ രാജാവിന് ഭരിക്കാനുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. "നല്ല നിയമം നല്ല പൗരരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു" എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. റൂസ്സോ നിലവിലുള്ള അധികാര ഘടനയെ എതിർത്തു. റൂസ്സോയുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രകൃതിവാദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നു. "മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനായി ജനിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവൻ എല്ലായിടത്തും ചങ്ങലയിലാണ്" എന്നതായിരുന്നു റൂസ്സോയുടെ അഭിപ്രായം. റൂസ്സോയുടെ കൃതികൾ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന് പ്രചോദനമായിത്തീർന്നു.

മൊണ്ടെസ്ക്യൂ

മൊണ്ടെസ്ക്യൂ ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ദുഷ്ടങ്ങളെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തെയും വിമർശിച്ചു. നിയന്ത്രിത രാജവാഴ്ചയെ അനുകൂലിച്ച അദ്ദേഹം വ്യക്തികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനായി ഗവൺമെന്റിന്റെ അധികാരത്തെ നിയമനിർമ്മാണം, ഭരണനിർവ്വഹണം, നീതിന്യായം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തിരിക്കാം എന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്ത കൃതിയായ 'നിയമത്തിന്റെ ആത്മാവ്' (The Spirit of Laws) എന്ന ഗ്രന്ഥം ഗവൺമെന്റിന്റെ തത്വങ്ങളും നിയമത്തിന്റെയും ഭരണഘടനയുടെയും പരിണാമവും വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

ബ്രിട്ടീഷ് ചിന്തകനായ ജോൺ ലോക്കിന്റെ ആശയങ്ങളും ഫ്രഞ്ച് ജനതയെ നിർണ്ണായകമായി സ്വാധീനിച്ചു. തന്റെ വിഖ്യാതകൃതിയായ 'ടു ട്രീറ്റീസസ് ഓഫ് ഗവൺമെന്റ്' (Two Treatises of Government) രാജാവിന്റെ ദൈവദത്താവകാശത്തെയും സ്വേച്ഛാധികാരത്തെയും നിരാകരിച്ചു. ഫിസിയോക്രാറ്റുകൾ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സാമ്പത്തികവിദഗ്ദ്ധരും ഫ്രഞ്ച് ജനതയെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. ഇവരിൽ പ്രമുഖരായിരുന്നു ടർഗോ (Turgot), നെക്കർ (Necker) തുടങ്ങിയവർ. ലൂയി പതിനാറാമന്റെ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന ടർഗോ ഫ്രാൻസിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അനേകം പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു. മധ്യവർഗത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങളായിരുന്നു ഇവരുടെ സാമ്പത്തികനയങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിച്ചത്. കൃഷിക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകുക, ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിൽ വ്യാപാരസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുക എന്നിവ അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയായിരുന്നു.

ഈ പരിഷ്കരണങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ ഫ്രാൻസിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ മാരി അന്റോയിനറ്റ് ചെലവ് ചുരുക്കാൻ തയ്യാറാകാതിരുന്നത് ടർഗോ രാജനിയുമായി ശത്രുതയിലാകുന്നതിന് കാരണമായി. രാജനിയുടെ എതിർപ്പുമൂലം ലൂയി പതിനാറാമൻ ടർഗോയെ മന്ത്രിസ്ഥാനത്തുനിന്നും പിരിച്ചുവിട്ടു. പുതിയ ഉപദേഷ്ടാവായി നിയമിക്കപ്പെട്ട നെക്കർ, ടർഗോയുടെ പരിഷ്കരണം തുടരുവാൻ

മൊണ്ടെസ്ക്യൂ

സലോണുകളും കോഫി ഹൗസുകളും

ഫ്രാൻസിൽ സലോണുകളും കോഫി ഹൗസുകളും ആശയവിനിമയത്തിനും രാഷ്ട്രീയ ചർച്ചകൾക്കുമുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രബുദ്ധമായ സ്ത്രീകൾ അവരുടെ വീടുകളിലാണ് സലോണുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഈ സലോണുകളിൽ ദാർശനികർ, എഴുത്തുകാർ, ചിന്തകർ, സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താക്കൾ എന്നിവരുടെ ആശയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചകൾ നടന്നു. ഈ ചർച്ചകൾ വിപ്ലവാശയങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകി. അതുപോലെ സാധാരണ പൗരർ, പത്രപ്രവർത്തകർ തുടങ്ങിയവർ സ്ഥിരമായി ചർച്ച നടത്തിയിരുന്ന ജനപ്രിയ കേന്ദ്രങ്ങളായി കോഫി ഹൗസുകൾ മാറി. ഇവിടങ്ങളിൽ വിപ്ലവപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുകയും സ്വേച്ഛാധിപത്യം വിമർശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ദേശീയസഭയുടെ എതിർപ്പും ഇംഗ്ലണ്ടുമായുള്ള യുദ്ധവും മൂലം പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് അധികാരത്തിൽ വന്ന രാജാവിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കൾക്കും ഫ്രാൻസിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ നെക്കറെ തിരികെ വിളിക്കാൻ രാജാവ് നിർബന്ധിതനായി.

ഫ്രഞ്ച് ചിന്തകരെയും അവരുടെ പ്രധാന ആശയങ്ങളെയും പട്ടികപ്പെടുത്തി ഒരു സചിത്ര ചാർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.

എസ്റ്റേറ്റ്സ് ജനറൽ സമ്മേളിക്കുന്നു

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസ് അഭിമുഖീകരിച്ച കടുത്ത സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയെപ്പറ്റി നമ്മൾ ചർച്ച ചെയ്തല്ലോ. ഇത് തരണം ചെയ്യാൻ പുതിയ നികുതികൾ ചുമത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമായി മാറി. ഇതിനായി നെക്കറിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ലൂയി പതിനാറാമൻ ഫ്രഞ്ച് പാർലമെന്റായ എസ്റ്റേറ്റ്സ് ജനറൽ വിളിച്ചുചേർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. 175 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും എസ്റ്റേറ്റ്സ് ജനറൽ വിളിച്ചു ചേർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ സംഘടനത്തെ സംബന്ധിച്ച് തർക്കങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. ഫ്രഞ്ച് സമൂഹത്തെപ്പോലെ എസ്റ്റേറ്റ്സ് ജനറലും മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മൂന്ന് എസ്റ്റേറ്റുകളും പ്രത്യേകം ഹാളുകളിലാണ് സമ്മേളിച്ചിരുന്നത്.

ഫ്രഞ്ച് ജനസംഖ്യയുടെ ചെറിയൊരു ശതമാനം മാത്രമായിരുന്ന പുരോഹിതർക്ക് പ്രതിനിധിസഭയിൽ 285 അംഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഫ്രഞ്ച് ജനസംഖ്യയിൽ ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരം മാത്രമായിരുന്ന പ്രഭുക്കൾക്ക് പ്രതിനിധിസഭയിൽ 308 അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രതിനിധിസഭയിൽ 621 അംഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്നും രണ്ടും എസ്റ്റേറ്റുകളിലെ അംഗത്വം പരമ്പരാഗതമായിരുന്നു. എന്നാൽ മൂന്നാം എസ്റ്റേറ്റിലെ അംഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

ഒരു സഭയ്ക്ക് ഒരു വോട്ട് എന്നതായിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്ന രീതി. ആദ്യത്തെ രണ്ട് സഭകളും ഇതിനെ പിന്തുണച്ചു. ഒന്നും രണ്ടും എസ്റ്റേറ്റുകൾ ഒത്തുചേർന്നാൽ ഭൂരിപക്ഷം ഉറപ്പാക്കി അവർക്ക് ഭരണകൂടത്തെ നിയന്ത്രിക്കാം എന്നതായിരുന്നു ഇതിന്റെ കാരണം.

തങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെ ആവലാതികളും ആവശ്യങ്ങളുമായി എത്തിച്ചേർന്നവരായിരുന്നു മൂന്നാം എസ്റ്റേറ്റിലെ എല്ലാ പുതിയ പ്രതിനിധികളും. എന്നാൽ, രാജാവായ ലൂയി പതിനാറാമൻ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു മുന്നൊരുക്കങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നില്ല. പാർലമെന്ററി സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് രാജാവിന് വേണ്ടത്ര പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തതായിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രധാന കാരണം.

എസ്റ്റേറ്റ്സ് ജനറൽ ഫ്രഞ്ച് സമൂഹത്തിന്റെ പരിചേരമായിരുന്നു. സമർഥിക്കുക

ടെന്നീസ്കോർട്ട് പ്രതിജ്ഞ

മൂന്നാം എസ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്രതിനിധികൾ മൂന്ന് സഭകളും ഒരുമിച്ച് സമ്മേളിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും ആദ്യത്തെ രണ്ട് സഭകളും ഇതിനോട് അനുകൂലിച്ചില്ല. ഇതേത്തുടർന്ന്, 1789 ജൂൺ 17-ാം തീയതി മൂന്നാം എസ്റ്റേറ്റിലെ അംഗങ്ങൾ തങ്ങളാണ് ഫ്രാൻസിന്റെ യഥാർഥ ജനപ്രതിനിധികൾ എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സഭയെ ഫ്രഞ്ച് ദേശീയ സഭ (French National Assembly) എന്ന് വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉപരിസഭകളുടെ പിന്തുണയോടെ ലൂയി പതിനാറാമൻ, ഈ സഭ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ഹാൾ അടച്ചിടുകയും പട്ടാളക്കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ജൂൺ 20ന് ഫ്രാങ്ക്-സിൾവിയൻ ബൈലി, അബ്രെസീയെസ്, മിറാബോ തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തൊട്ടടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ടെന്നീസ്കോർട്ടിൽ മൂന്നാം എസ്റ്റേറ്റിലെ പ്രതിനിധികൾ സമ്മേളിച്ചു. ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത ഭരണഘടന ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ തങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു പോവുകയില്ലെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇത് പിൻക്കാലത്ത് 'ടെന്നീസ്കോർട്ട് പ്രതിജ്ഞ' (Tennis Court Oath) എന്നറിയപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവമാണ് പാർലാമെന്റിന്റെ ആമുഖത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദേശീയസഭയുടെ ഈ സമ്മേളനമാണ് പിൻക്കാല ചരിത്രത്തിൽ 'ടെന്നീസ്കോർട്ട് അസംബ്ലി' (Tennis Court Assembly) എന്ന പേരിൽ വിഖ്യാതമായത്.

ടെന്നീസ്കോർട്ട് പ്രതിജ്ഞ

ടെന്നീസ്കോർട്ട് പ്രതിജ്ഞയെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു സ്ക്രിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി ക്ലാസിൽ ഒരു സ്ക്രിറ്റ് അവതരിപ്പിക്കുക.

ബാസ്റ്റിലിയന്റെ പതനവും വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭവും

ലൂയി പതിനാറാമൻ രാജാവ് തന്റെ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന നെക്കറെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും പാരീസ് വിട്ടുപോകാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന വാർത്ത കാട്ടുതീ പോലെ പടർന്നു. പ്രകോപിതരായ ജനക്കൂട്ടം പാരീസ് നഗരത്തിലെ ധാന്യസംഭരണശാലകളും റൊട്ടിക്കടകളും കയ്യേറി. ആയുധങ്ങൾ സംഭരിച്ച അവർ 1789 ജൂലൈ 14-ാം തീയതി ബുർബൺ

സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്ന പാരീസിലെ ബാസ്റ്റിൽകോട്ട തകർക്കുകയും മണിക്കൂറുകൾക്കകം പാരീസ് നഗരം തങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

ബാസ്റ്റിൽകോട്ടയുടെ തകർച്ച ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭമായി കണക്കാക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിന്റെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും അക്രമങ്ങൾ അരങ്ങേറി. നികുതി പിരിവുകാരും ജനങ്ങളുടെ കോപത്തിനിരയായി. ജനരോഷം ഭയന്ന ലൂയി പതിനാമൻ ദേശീയസഭ പാസാക്കിയ നിയമങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകി.

ദേശീയസഭ നിയമനിർമ്മാണം വഴി നടപ്പിലാക്കിയ ചില പരിഷ്കാരങ്ങളാണ് ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

- അടിമത്തം നിർത്തലാക്കി.
- പ്രഭുക്കളുടെ പ്രത്യേക അധികാരങ്ങൾ എടുത്തുകളഞ്ഞു.
- ജനങ്ങൾ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് നൽകേണ്ടിയിരുന്ന കരം നിർത്തലാക്കി.
- അധികമായി ചുമത്തിയിരുന്ന നികുതികൾ റദ്ദാക്കി.

സ്ത്രീകളും ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവവും

ഭക്ഷ്യക്ഷാമവും ദേശീയസഭയോട് സഹകരിക്കാത്ത ലൂയി പതിനാമന്റെ നയങ്ങളും സ്ത്രീകളെ പ്രക്ഷോഭത്തിനിറങ്ങാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിന് സ്ത്രീകൾ ചുൽ ഉൾപ്പെടെയുള്ള നിത്യോപയോഗ സാമഗ്രികളും വാൾ, കുന്തം, തോക്ക് എന്നിവയും കൈയിലേന്തി ബുർബൺ രാജാക്കന്മാരുടെ വസതിയായ പാരീസിലെ വേഴ്സായ് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്തു. അവരോടൊപ്പം വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവിനെയും കുടുംബത്തെയും അവർ നിർബന്ധപൂർവ്വം പാരീസിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ദേശീയസഭയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാമെന്ന് ലൂയി

പതിനാമൻ ഉറപ്പുകൊടുത്തു. ഫ്രാൻസിലെ പ്രശസ്ത നാടകകൃത്തും പൊതുപ്രവർത്തകയുമായിരുന്ന ഒളിമ്പ് ദെ ഗുഷ് വിപ്ലവകാലത്ത് സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിച്ച ഉറച്ച സ്ത്രീശബ്ദമായിരുന്നു. “സ്ത്രീയുടെയും സ്ത്രീ പൗരരുടെയും അവകാശ പ്രഖ്യാപനം” [Declaration of the rights of woman and of the female citizen] എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, പുരുഷന്മാർക്ക് ലഭിച്ച അവകാശങ്ങൾ സ്ത്രീ

ഗുഡ്ബൈ വേഴ്സായ് (Adieu, Versailles) സ്ത്രീകൾ രാജകുടുംബാംഗങ്ങളെയും കൊണ്ട് പാരീസിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യുന്നതിന്റെ ചിത്രീകരണം

കൾക്കും ലഭിക്കണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും തുല്യ അധികാരവും അവകാശങ്ങളുമുള്ള സാമൂഹിക ഘടനയ്ക്കുവേണ്ടി അവർ നിലകൊണ്ടു. സ്ത്രീ സമത്വത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ച മറ്റൊരു വനിതയായിരുന്നു മാഡം ഷാങ് റോളണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ ഈ അവകാശ സമരത്തിന് ചില നേട്ടങ്ങളുണ്ടായി. സ്വത്തിന്മേലുള്ള അവകാശം, വിവാഹ മോചനം നേടുന്നതിനുള്ള അവകാശം എന്നിവ അവയിൽ ചിലതാണ്.

വസ്ത്രം പ്രതിഷേധത്തിന്റെ പ്രതീകം

ഫ്രാൻസിലെ ഉന്നതകുലജാതർ പരമ്പരാഗതമായി ധരിച്ചിരുന്നത് കാൽമുട്ടുവരെ ഇറക്കമുള്ള, ബ്രീച്ചുകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരുതരം പാന്റ്സ് ആയിരുന്നു. ഉന്നതകുലജാതരോടുള്ള പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ഭാഗമായി തൊഴിലാളികളും കർഷകരും കാൽപാദം വരെ എത്തുന്ന, പാന്റലോൺ (Pantalon) എന്നറിയപ്പെടുന്ന നീളൻ ട്രൗസറുകൾ ധരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇവർ സാൻസ്കുലോട്ടുകൾ (Sansculottes) എന്നറിയപ്പെട്ടു. വിപ്ലവാന്തകുലികളുടെ പ്രതീകമായി പാന്റലോൺ മാറി. കൂടുതൽ ആളുകൾ പാന്റലോൺ ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് വിപ്ലവം ജനകീയമായി മാറി എന്നതിന്റെ തെളിവായി.

ഫ്രീജിയൻ തൊപ്പിയും വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു. അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് തൊഴിലാളികൾ ചുവപ്പുനിറമുള്ള ഫ്രീജിയൻ തൊപ്പി ധരിച്ചത്.

സാൻസ്കുലോട്ട് ദമ്പതികൾ

ഫ്രീജിയൻ തൊപ്പി

പുതിയ ഭരണഘടന

“ സ്വതന്ത്രരും അവകാശങ്ങളിൽ തുല്യതയുള്ളവരുമായിട്ടാണ് മനുഷ്യർ ജനിക്കുന്നതും ജീവിക്കുന്നതും ”

ദേശീയസഭ ഫ്രാൻസിനായി തയ്യാറാക്കിയ ഭരണഘടനയുടെ ആമുഖത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണ് മുകളിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ചത്. ഈ ഭരണഘടനയുടെ ആമുഖത്തിലുള്ള ഫ്രഞ്ച് മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനം (Declaration of the Rights of Man and of the Citizen) ഫ്രഞ്ച്

വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഫലമാണ്. 1789 ൽ നടന്ന ഫ്രഞ്ച് മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പ്രധാന ആശയങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നോക്കാം.

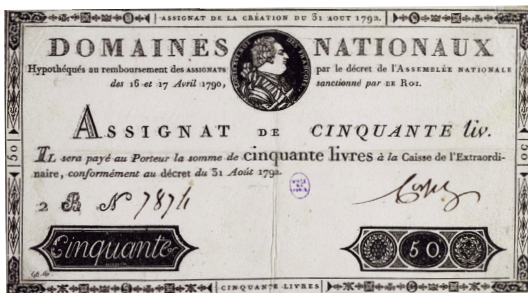
- സ്വതന്ത്രനായി ജനിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തുല്യ അവകാശങ്ങളോടെ സ്വതന്ത്രനായി ജീവിക്കുന്നു.
- എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ കൂട്ടായ്മകളുടെയും ലക്ഷ്യം മനുഷ്യന്റെ സ്വാഭാവികവും അവിഭാജ്യവുമായ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്. അവ സ്വാതന്ത്ര്യം, സ്വത്ത്, സുരക്ഷിതത്വം, അടിച്ചമർത്തലുകളെ ചെറുക്കൽ എന്നിവയ്ക്കുള്ള അവകാശമാണ്.
- എല്ലാ പരമാധികാരവും രാഷ്ട്രത്തിൽ കൂടിക്കൊള്ളുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് ഹാനികരമല്ലാത്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താനുള്ള അധികാരമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്നത്.
- സമൂഹത്തിന് ഹാനികരമാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിലക്കാനുള്ള അവകാശം മാത്രമേ നിയമത്തിനുള്ളൂ.

ഫ്രഞ്ച് ദേശീയസഭ ഫ്രാൻസിന്റെ സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് നിരവധി പരിഷ്കരണങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി. ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെ പറയുന്നു:

- രാജ്യത്താകമാനം ഏകീകൃത ഭരണഘടന നടപ്പിലാക്കി.
- 'അസൈനാറ്റ്' (Assignat) എന്ന പേരിൽ പുതിയ കടലാസ് കറൻസി പുറത്തിറക്കി.
- മതമേധാവികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്ന സ്വത്തുക്കൾ കണ്ടുകെട്ടി.
- പൂർണ്ണമായ മതസഹിഷ്ണുത പ്രഖ്യാപിച്ചു.
- പുരോഹിതർ ഗവൺമെന്റിന്റെ ശമ്പളം പറ്റുന്നവരായി മാറി.

‘അസൈനാറ്റ്’ (Assignat)

1789 ൽ ഫ്രാൻസിൽ പുറത്തിറക്കിയ പേപ്പർ കറൻസിയുടെ പേരായിരുന്നു അസൈനാറ്റ്. ഫ്രഞ്ച് സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ സുസ്ഥിരമാക്കാനും ദേശീയകടം വീട്ടാനുമുള്ള ബോണ്ടും പണവുമായി ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. കാലക്രമേണ, ഗവൺമെന്റ് അതിന്റെ ചെലവുകൾ വഹിക്കുന്നതിനായി അമിതമായ അളവിൽ അസൈനാറ്റ് അടിച്ചിറക്കാൻ തുടങ്ങി, ഇത്

വൻതോതിലുള്ള പണപ്പെരുപ്പത്തിനും കറൻസിയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള മൂല്യത്തകർച്ചയ്ക്കും കാരണമായി. 1796 ആയപ്പോഴേക്കും അസൈനാറ്റിന്റെ മൂല്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു.

മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനം ദേശീയസഭയുടെ പരിഷ്കാരങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് ചർച്ച ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ഭീകരവാഴ്ചയും സെപ്റ്റംബർ കൂട്ടക്കൊലയും

1792-ൽ ദേശീയസഭയുടെ സ്ഥാനത്ത് നാഷണൽ കൺവെൻഷൻ എന്ന പുതിയ ഭരണ സമിതി നിലവിൽ വന്നു. നാഷണൽ കൺവെൻഷൻ ഫ്രാൻസിനെ ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ലൂയി പതിനാറാമനെ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കായി മാറിയ ഫ്രാൻസിന്റെ ഭരണനേതൃത്വം ജാക്കോബിനുകൾ പിടിച്ചെടുത്തു. യൂറോപ്പിലെ പ്രബല ശക്തികളായ ബ്രിട്ടനും ഓസ്ട്രിയയും റഷ്യയും ഫ്രാൻസിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം നേരിടുന്നതിനുവേണ്ടി 'പൊതുരക്ഷാ കമ്മിറ്റി' (Committee of Public Safety) രൂപീകരിച്ചു. ഈ കമ്മിറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അതിഭീകരമായ ഭരണമാണ് പാരീസിൽ അരങ്ങേറിയത്. പാരീസ് നഗരത്തിന്റെ ഭരണം ഡാൻടൻ, ഹെബർട്ട്, മരാട്ട്, റോബസ്‌പിയർ എന്നിവരുടെ കൈകളിലായിരുന്നു.

പ്രഭുക്കൾ, പുരോഹിതർ, രാജാവിനെ അനുക്രമിക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ ആയിരക്കണക്കിന് ജനങ്ങളെ ദിനംപ്രതി രാജ്യദ്രോഹികളെന്ന് മുദ്രകുത്തി കാരാഗൃഹത്തിൽ അടച്ചു. ജയിലുകൾ നിറഞ്ഞപ്പോൾ തിരക്ക് കുറയ്ക്കാൻ വേണ്ടി 1500 ഓളം പേരെ പാരീസിലെ തെരുവുകളിൽ വച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി. ഇതാണ് കുപ്രസിദ്ധമായ 'സെപ്റ്റംബർ കൂട്ടക്കൊല' (September Massacre) എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കാൻ വേണ്ടി നിർമ്മിച്ച പ്രത്യേക യന്ത്രമായിരുന്നു ഗിൽറ്റിൻ. ഭീകരവാഴ്ചയുടെ കാലത്ത് അനേകായിരങ്ങളുടെ മരണത്തിന് കാരണക്കാരായ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ നേതാക്കന്മാരും പിന്നീട് ഇതേ രീതിയിൽ ഗിൽറ്റിനുവിധേയരായി വധിക്കപ്പെട്ടു.

വിപ്ലവകാരികൾ നിലവിലെ കലണ്ടർ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പുതിയ വിപ്ലവക്കലണ്ടർ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

ജാക്കോബിനുകളും ജിറോണ്ടിസ്റ്റുകളും (Jacobins and Girondists)

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവകാലത്ത് ഉയർന്നുവന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹിക വിഭാഗമായിരുന്നു ജാക്കോബിൻ എന്നറിയപ്പെട്ട സംഘം. ജാക്കോബിൻ കോൺവെന്റിലാണ് ഇവർ ആദ്യകാലത്ത് യോഗം ചേർന്നിരുന്നത്. അതിനാലാണ് ഇവർ ജാക്കോബിനുകൾ എന്നറിയപ്പെട്ടത്. ഈ സംഘത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന നേതാവായിരുന്നു റോബസ്‌പിയർ. അക്കാലത്തെ ഫ്രഞ്ച് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയവരായിരുന്നു ജാക്കോബിനുകൾ.

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിൽ പങ്കെടുത്ത മറ്റൊരു പ്രധാന വിഭാഗമായിരുന്നു ജിറോണ്ടിസ്റ്റുകൾ. ഫ്രാൻസിന്റെ തെക്ക് പടിഞ്ഞാറുള്ള ജിറോണ്ട് പ്രദേശത്തുനിന്നും വന്ന ദേശീയ അസംബ്ലിയിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു ഇവരിൽ ചിലർ. ജാക്കോബിനുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇവർ മിതവാദനിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചു. ഭൂവുടമകളും വ്യാപാരികളുമായ ഉന്നതവർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളായിരുന്നു ഇവർ.

റോബസ്‌പിയർ

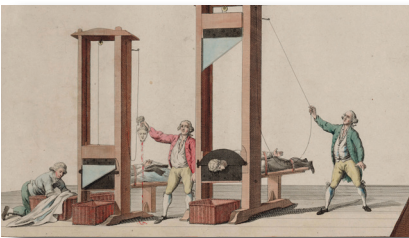

വിപ്ലവകലണ്ടർ

ഫ്രാൻസിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടറിന് പകരമായി 1793 ഒക്ടോബറിൽ നിലവിൽ വന്ന കലണ്ടറാണിത്. വിപ്ലവകലണ്ടർ എന്ന പേരിൽ പ്രശസ്തമായ ഈ കലണ്ടർ തുടങ്ങുന്നത് ഫ്രാൻസ് റിപ്പബ്ലിക്കായി മാറിയ 1792 സെപ്റ്റംബർ 22 നാണ്. ഈ കലണ്ടറിൽ ഏഴ് ദിവസങ്ങളുള്ള ആഴ്ചകൾക്കുപകരം പത്ത് ദിവസങ്ങൾ വീതമുള്ള മൂന്ന് ദശകങ്ങളാണ് (Decades) ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ കലണ്ടർ പൂർണ്ണമായും ഒരു മതേതര കലണ്ടറായിരുന്നു. വിപ്ലവത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം വർഷം വരെ (1801) ഈ കലണ്ടറാണ് ഫ്രാൻസിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നത്.

ഗില്ലറ്റിൻ (Guillotine)

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവകാലത്ത് (1789-1799) കൂടുതൽ പേരെ പെട്ടെന്ന് ശിരഃക്ഷേപം ചെയ്ത് വധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ച ഭയാനകമായ ഉപകരണമാണ് ഗില്ലറ്റിൻ. ഈ ആശയം നിർദ്ദേശിച്ച ഡോ. ജോസഫ്-ഇഗ്നാസ് ഗില്ലോട്ടിന്റെ പേരിലാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ലൂയി പതിനാറാമൻ രാജാവിനെയും മാരി അന്റോയിനറ്റ് രാജ്ഞിയെയും ഗില്ലറ്റിൻ ഉപയോഗിച്ചാണ് വധിച്ചത്. ഭീകരവാഴ്ചയുടെ കാലത്ത് വിപ്ലവനേതാവായിരുന്ന റോബസ്‌പിയറിനെയും ഗില്ലറ്റിന് വിധേയമാക്കി.

പുതിയ ഭരണഘടന വരുന്നു

ഭീകരവാഴ്ച അവസാനിച്ച ശേഷം 1795 ൽ ഫ്രാൻസിൽ ഒരു പുതിയ ഭരണഘടന നിലവിൽവന്നു. ഇതുപ്രകാരം അഞ്ചംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ സമിതിയാണ് ഭരണം നിർവഹിച്ചത്. ഈ ഭരണസംവിധാനം ഡയറക്ടറി എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു. അഴിമതിയും കെടുകാര്യസ്ഥതയും ഡയറക്ടറിയുടെ തകർച്ചയ്ക്ക് കാരണമായിത്തീർന്നു. ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയും അവർക്ക് പുതിയ ഗവൺമെന്റിൽ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ ഫലം ഫ്രാൻസിലെ ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ തകർച്ചയാണ്. പഴയ ഭരണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ വിപ്ലവത്തോടെ ഇല്ലാതായി. സഭയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഭൂമി ഇടത്തരക്കാരുടെ കൈവശമായിത്തീർന്നു. പ്രഭുക്കളുടെ ഭൂമി കണ്ടുകെട്ടുകയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ തരം ആനുകൂല്യങ്ങളും നിർത്തലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകീകൃത അളവുതൂക്കസമ്പ്രദായം (മെട്രിക് സമ്പ്രദായം) നടപ്പിലാക്കിയതോടെ അളവുതൂക്കങ്ങളിലെ കൃത്യതയില്ലായ്മ അവസാനിച്ചു.

ആധുനിക ദേശീയത എന്ന ആശയം ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ നിലനില്പ് രാജവംശത്തിലൂടെയല്ലാതെ, ദേശീയ സ്വഭാവത്തിലൂടെ പ്രകടമാകാൻ തുടങ്ങിയത് ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം മുതലാണ്. രാഷ്ട്രം എന്ന സങ്കല്പം അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ നിലവിൽ വന്നതും ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന് ശേഷമാണ്. ഫ്രാൻസ് എന്നത് ഒരു ഭൂപ്രദേശം മാത്രമല്ല, ഫ്രഞ്ച് ജനത ഒന്നാകെയാണ് എന്ന ആശയം ഇതോടെ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ദേശീയതയ്ക്കൊപ്പം വളർന്ന മറ്റൊരാശയമാണ് ജനാധിപത്യഭരണക്രമം. ജനങ്ങളുടെ പരമാധികാരം എന്ന റൂസ്സോയുടെ ആശയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ജനായത്തഭരണത്തിന് അടിത്തറയിട്ടതും ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന് ശേഷമാണ്. പത്തൊൻപത്, ഇരുപത് നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഏഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും നടന്ന ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങളെയും ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം സ്വാധീനിച്ചു.

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്ത് കുറിപ്പെഴുതുക.

നെപ്പോളിയൻ

“ ഫ്രാൻസിന്റെ കിരീടം അഴുക്കുചാലിൽ കിടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ഞാനത് വാളുകൊണ്ടെടുത്ത്, വൃത്തിയാക്കി, എന്റെ തലയിൽ തന്നെ വച്ചു. ”

ഫ്രാൻസിൽ നിലവിലിരുന്ന ഡയറക്ടറിയെ പുറത്താക്കി അധികാരം പിടിച്ചെടുത്ത നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ടിന്റെ വാക്കുകളാണിവ. നെപ്പോളിയന്റെ ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് എന്തൊക്കെ കാര്യങ്ങളാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്? അരാജകത്വത്തിലേക്ക് വഴുതിമാറിയ ഫ്രഞ്ച് സമൂഹത്തെയും തന്റെ കരുത്തുകൊണ്ട് ഫ്രാൻസിന്റെ അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തതിനെയുമാണ് നെപ്പോളിയന്റെ ഈ വാക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഫ്രഞ്ച് സൈന്യത്തിലെ ബ്രിഗേഡിയർ ജനറലായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ. ഡയറക്ടറിക്കു പകരം മൂന്ന് കോൺസൽമാർ അടങ്ങുന്ന ഒരു പുതിയ ഭരണ സംവിധാനം നെപ്പോളിയൻ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിന്റെ ഒന്നാം കോൺസൽ നെപ്പോളിയൻ തന്നെയായിരുന്നു. താമസിയാതെ നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിന്റെ ചക്രവർത്തിയായി സ്വയം അധികാരമേറ്റു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിൽ നടപ്പിലാക്കിയ ഭരണ പരിഷ്കാരങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നോക്കാം.

നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട്

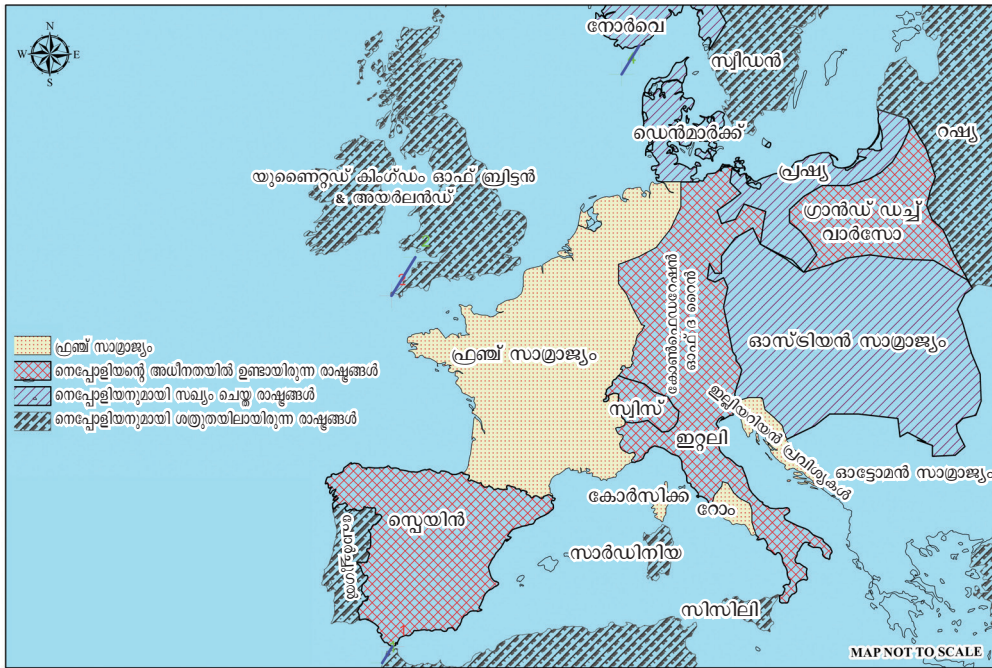
പരിഷ്കാരങ്ങൾ	മാറ്റങ്ങൾ
നിയമപരിഷ്കാരങ്ങൾ	നെപ്പോളിയന്റെ നിയമസംഹിത (Napoleonic Code) ഫ്യൂഡൽ നിയമങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുകയും സമത്വവും മതസ്വാതന്ത്ര്യവും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.
കൺകോർഡറ്റ് (നെപ്പോളിയനും പോപ്പും തമ്മിലുണ്ടാക്കിയ കരാർ)	പോപ്പുമായി ഉണ്ടാക്കിയ കരാർ പ്രകാരം കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. മറ്റ് മതവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവർക്ക് പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു.
വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരങ്ങൾ	വിദ്യാഭ്യാസം സാർവത്രികമാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ കൈക്കൊണ്ടു. ലിസെ (Lycee) എന്ന പേരിൽ സർക്കാർ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. സർക്കാർ സർവീസിലേക്കും സൈന്യത്തിലേക്കും ആവശ്യമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവന്നരെ സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് ഫ്രാൻസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു ദേശീയ സർവകലാശാലാസമ്പ്രദായം ആരംഭിച്ചു. ഈ സംവിധാനത്തിലൂടെ രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു.
സാമ്പത്തികപരിഷ്കാരങ്ങൾ	ബാങ്ക് ഓഫ് ഫ്രാൻസ് സ്ഥാപിക്കുകയും ഏകീകൃത കറൻസി സംവിധാനം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു.
സൈനികപരിഷ്കാരങ്ങൾ	സൈന്യത്തെ പല ബറ്റാലിയനുകളാക്കി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു.

നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ ആധുനിക ഫ്രാൻസിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് അടിത്തറപാകി. ഈ പ്രസ്താവന ചർച്ച ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ഫ്രാൻസിന്റെ ശത്രുക്കളെ ഇല്ലാതാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ നെപ്പോളിയൻ നിരവധി യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തി. ഓസ്ട്രിയ, പ്രഷ്യ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തി.

നെപ്പോളിയന്റെ മുഖ്യശത്രു ബ്രിട്ടനായിരുന്നു. മികച്ച ഒരു നാവിക ശക്തിയായ ബ്രിട്ടനെ നേരിട്ട് കീഴടക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്നറിയാമായിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ ബ്രിട്ടനെ സാമ്പത്തികമായി തകർക്കാനുള്ള പദ്ധതികളാണ് ആവിഷ്കരിച്ചത്. ഇതിനായി ആവിഷ്കരിച്ച പദ്ധതിയായിരുന്നു 'കോണ്ടിനെന്റൽ വ്യവസ്ഥ'. ഇത് പ്രകാരം ഫ്രാൻസിന്റെ അധീനതയിലുള്ളതോ ഫ്രാൻസുമായി സൗഹൃദത്തിലുള്ളതോ ആയ രാജ്യങ്ങളെ ബ്രിട്ടനുമായുള്ള വ്യാപാരത്തിൽ നിന്ന് വിലക്കി. ഇതിൽ പൂർണ്ണവിജയം കൈവരിക്കാൻ നെപ്പോളിയന് കഴിഞ്ഞില്ല. മാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടനുമായുള്ള തുടർച്ചയായ യുദ്ധങ്ങളിലേക്കും ഇത് നയിച്ചു. 1815-ൽ നടന്ന വാട്ടർലൂ യുദ്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടൻ നെപ്പോളിയനുമേൽ അന്തിമ വിജയംനേടി.

ഭൂപടം 2.2

ഭൂപടം 2.2 നിരീക്ഷിച്ച് നെപ്പോളിയൻ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച പ്രദേശങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

യൂറോപ്പിന്റെ ഭൂപടം മാറ്റി വരയ്ക്കപ്പെടുന്നു

നെപ്പോളിയന്റെ പരാജയത്തിനുശേഷം യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങൾ 1815-ൽ ഓസ്ട്രിയയിലെ വിയന്നയിൽ യോഗം ചേർന്ന് ചില സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു. ഇത് വിയന്ന സമ്മേളനം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് ഓസ്ട്രിയൻ ചാൻസലറായിരുന്ന മെറ്റേണിച്ച് ആയിരുന്നു. വിയന്ന സമ്മേളനത്തോടുകൂടി യൂറോപ്പിലെ ഫ്രഞ്ച് മേധാവിത്വം അവസാനിച്ചു.

വിയന്ന സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ

- യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിൽ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന് മുമ്പുള്ള രാജഭരണം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക.
- ഫ്രാൻസിൽ ബൂർബൺ രാജഭരണം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക.
- ബ്രിട്ടന്റെ നാവികമേധാവിത്വവും റഷ്യയുടെ കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിലെ ആധിപത്യവും അംഗീകരിക്കുക.
- മധ്യയൂറോപ്പിൽ ഓസ്ട്രിയയുടെ മേധാവിത്വം അംഗീകരിക്കുക.

മെറ്റേണിച്ച്

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മരം (Tree of Liberty)

ഇതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന മൈസൂർ ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു ടിപ്പുസുൽത്താൻ. തലസ്ഥാനമായ ശ്രീരംഗപട്ടണത്ത് അദ്ദേഹം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മരം നട്ടു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മരം നട്ടതിലൂടെ ടിപ്പുസുൽത്താൻ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവാശയങ്ങളോടുള്ള തന്റെ ആഭിമുഖ്യവും ബ്രിട്ടീഷ് വിരോധവും പ്രകടമാക്കി.

അമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ ഒരു ആലങ്കാരികപ്രയോഗമായിരുന്നു 'സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മരം' എന്നത്. ഫ്രാൻസിൽ ഇത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പ്രായോഗികമായി. ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവകാലത്ത് പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയും അവയിൽ മോചനത്തിന്റെ പ്രതീകമായി കരുതപ്പെട്ടു പോന്നിരുന്ന ചുവന്ന ഫ്രിജിയൻ തൊപ്പികൾ (Red Phrygian Cap) തൂക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി നിരന്തരം സംഘർഷങ്ങളിൽ

ആധുനിക ലോകചരിത്രത്തെ സ്വാധീനിച്ച വിപ്ലവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം. ഫ്രാൻസിലെ സാധാരണക്കാരും മധ്യവർഗവും ചേർന്ന് തങ്ങൾക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവകാശങ്ങൾക്കായി നടത്തിയ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു ഇത്. ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം മുന്നോട്ടുവച്ച ആശയങ്ങൾ പിൻക്കാല ലോകത്തെ മുഴുവൻ സ്വാധീനിക്കുകയുണ്ടായി.

തുടർപ്രവർത്തനം

- ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ വിവരണസഹിതം ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു ഡിജിറ്റൽ പ്രസന്റേഷൻ തയ്യാറാക്കുക.
- ഫ്രാൻസിലെ മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനം പിൻക്കാല സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് വിലയിരുത്തുക.
- ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ ടൈം ലൈൻ, വിപ്ലവത്തിന്റെ ഓരോഘട്ടത്തിലെയും നേതാക്കൾ, അവരുടെ ആശയങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു ഡിജിറ്റൽ പ്രസന്റേഷൻ തയ്യാറാക്കി ക്ലാസിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.